

“ସଂକଳ୍ପକୁ ସାକାର କରିବାର ସହଜ ଉପାୟ”

ଆଜି ବିଶ୍ୱାସ ରଚୟିତା, ବିଶ୍ୱାସ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ବାବା ବିଶ୍ୱାସ ପରିକ୍ରମା କରିବା ପାଇଁ, ବିଶେଷ କରି ସମସ୍ତ ପିଲାମାନଙ୍କର ଦେଖାଶୁଣା କରିବା ପାଇଁ ଚାରିଆଡ଼କୁ ଯାଇଥିଲେ । ଉଷାନୀ ତୁ ଆତ୍ମା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖିଲେ ଏବଂ ସନ୍ତାନ ସହଯୋଗୀ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖିଲେ । ଭକ୍ତ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ତଃନୀ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖିଲେ । ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଆତ୍ମାମାନେ ନିଜ ନିଜର ଲଗନରେ ମଗନ (ମଗନ) ଥିବାର ଦେଖିଲେ । କେହି କେହି କିଛି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଲଗନରେ ମଗନ ଥାଉ କେହି ଭାଷ୍ଟ୍ରବାର କାର୍ଯ୍ୟରେ ମଗନ, କେହି ପୁଣି ଯୋଡ଼ିବାର କାର୍ଯ୍ୟରେ ମଗନ, କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତେ ମଗନ ନିଶ୍ଚିତ ଅଛନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କ ମନ ଭିତରେ ଏହି ଗୋଟିଏ ସଂକଳ୍ପ ରହିଛି ଯେ କିଛି ମିଳିଯାଆନ୍ତା, କିଛି ନେଇଯାଆନ୍ତି, କିଛି ପାଇଯାଆନ୍ତି, ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗି ପଡ଼ିଛନ୍ତି । ପ୍ରାୟତଃ ପଛକେ ଅଳପ ସମୟ ପାଇଁ ହୋଇଥାଉ କିନ୍ତୁ କିଛି ମିଳିଯାଆନ୍ତା, କିଛି ହୋଇଯାଆନ୍ତି, ଏହି ଗୋଟିଏ ନିଶ୍ଚା ସବୁଆଡ଼େ ଦେଖିଲେ । ଏହି ସବୁ ଦୃଶ୍ୟ ଭିତରେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଦେଖିଲେ । ଦେଖ ଭିତରେ ଥିବା ପିଲାମାନେ ହୁଅନ୍ତୁ ବା ବିଦେଶୀ ହୁଅନ୍ତି ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତରେ ଏହି ଗୋଟିଏ ସଂକଳ୍ପ ଦେଖିଲେ ଯେ ଏବେ କିଛି ନା କିଛି କରିବାକୁ ହେବ । ବେହଦ କାର୍ଯ୍ୟରେ କିଛି ନା କିଛି ବିଶେଷତା କରି ଦେଖାଇବାକୁ ହେବ । ନିଜ ଭିତରେ କୌଣସି ବିଶେଷତାକୁ ଧାରଣ କରି ବିଶେଷ ଆତ୍ମା ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏହିଭଳି ଉପତ୍ତ-ଉତ୍ସାହ ଅଧିକାଂଶ ପିଲାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଦେଖିଲେ । ତେବେ ଏହି ଉପତ୍ତ-ଉତ୍ସାହର ବୀଜ ନିଜକୁ ପୁରୁଷାରଥ ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ସମସ୍ତ ଅନୁସାରେ ବାତାବରଣ ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ରୂପରେ ଦେଖିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏହି ଉପତ୍ତ-ଉତ୍ସାହର ବୀଜକୁ ବାରମ୍ବାର ନିରନ୍ତର କରିବା ପାଇଁ ସେଥିପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବାରେ ଅର୍ଥାତ୍ ବୀଜରେ ପାଣି ଦେବାରେ ଏବଂ ଚେକି ଅର୍ଥାତ୍ ସଦାସର୍ବଦା ବୃଦ୍ଧିକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ବିଧି ରୂପକ ସୁରକ୍ଷାକରିଣ ଦେଇ ଚାଲିବାରେ କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ଆସିଯାଉଛନ୍ତି । ମଞ୍ଜୁ ପୋତିବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜଣା ଅଛି କିନ୍ତୁ ତାକୁ ପାଳନା ଦେଇ ଫଳ ସଂଗ୍ରହ କରିବା — ଏହିଥିରେ ହିଁ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଆସିଯାଉଛି ।

ବାପଦାଦା ଅମୃତବେଳାଠାରୁ ଦିନ ସରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପିଲାମାନଙ୍କର ଏହି ଖେଳ କୁହ ବା ଲଗନର ପୁରୁଷାରଥ କୁହ, ପ୍ରତିଦିନ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ନିଜ ପ୍ରତି ହେଉ ବା ସେବା ପ୍ରତି ହେଉ ବହୁତ ଭଲ ଉପତ୍ତ-ଉତ୍ସାହର ସଂକଳ୍ପ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ଏବେଠାରୁ ଏଇଆ କରିବି, ଏହିପରି କରିବି, ନିଶ୍ଚିତ କରିବି, କରି ହିଁ ଦେଖାଇବି — ଏହିଭଳି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂକଳ୍ପର ବୀଜ ପୋତି ଚାଲିଛନ୍ତି । ବାପଦାଦାଙ୍କ ସହିତ ବାର୍ତ୍ତାଳାପ କରିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ମିଠା ମିଠା କଥା କହୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେହି ସଂକଳ୍ପକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ବୀଜକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାର ପାଳନା ଦେଉଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ କ’ଣ ହେଉଛି ? କୌଣସି ନା କୌଣସି କଥା କାରଣରୁ ବୃଦ୍ଧି କରିବାର ବିଧିରେ ବା ଫଳସଂଗ୍ରହ କରିବାର ବିଶେଷତାରେ କ୍ରମାନ୍ୱୟ ବା ଯଥାଶକ୍ତି ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ କୌଣସି ବି ସଂକଳ୍ପ ରୂପୀ ବୀଜକୁ ଫଳୀଭୂତ କରିବାର ଏକମାତ୍ର ସହଜ ଉପାୟ ହେଲା — “ବୀଜରୂପ ବାବାଟ୍ଟକଠାରୁ ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ସର୍ବଶକ୍ତିର ବଳ ସେହି ବୀଜ ମଧ୍ୟରେ ଭରି ଚାଲିବା” । ତେବେ ଯାଇ ବୀଜରୂପ ବାବାଟ୍ଟକ ଦ୍ୱାରା ତୁମର ସଂକଳ୍ପ ରୂପୀ ବୀଜ ସହଜରେ ଏବଂ ସଂପୃକ୍ତ ଭାବରେ ବୃଦ୍ଧି ପ୍ରାପ୍ତ କରି ଫଳୀଭୂତ ହୋଇଯିବ । କିନ୍ତୁ ବୀଜରୂପ ବାବାଟ୍ଟକ ସହିତ ନିରନ୍ତର ସମ୍ପର୍କ ନଥିବା କାରଣରୁ ଅନ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବା ସାଧନ ଗୁଡ଼ିକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିବାର ବିଧି କରିଦେଉଛନ୍ତି । ଏହି କାରଣରୁ — ଏମିତି କରିବି, ସେମିତି କରିବି, ଏହିଭଳି ବିସ୍ତାର ଭିତରେ ସମୟ ଏବଂ ପରିଶ୍ରମ ଅଧିକ ଲାଗିଯାଉଛି କାହିଁକି ନା କୌଣସି ନା କୌଣସି ଆତ୍ମା ବା ସାଧନକୁ ନିଜର ଆଧାର କରିଦେଉଛନ୍ତି । ସାଗର ଏବଂ ସୁରକ୍ଷାଠାରୁ ପାଣି ଏବଂ କିରଣ ମିଳିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ କେତେ ବି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସାଧନ ଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଥିବା ପାଣି ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଆଧାର ମନେ କରି ସକାଶ ଅର୍ଥାତ୍ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କିରଣ ଦେଲେ ମଧ୍ୟ ବୀଜ ଫଳୀଭୂତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ବହୁତ ମେହନତ କରିବା ପରେ ବା ସମୟ ଏବଂ ଶକ୍ତି ଲଗାଇବା ପରେ ମଧ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଫଳର ପ୍ରାପ୍ତି ହୁଏ ନାହିଁ ତେବେ ଏହିଭଳି କରି-କରି ଉତ୍ସାହ କମିଯାଏ ଏବଂ ନିଜଠାରୁ ବା ସାଧନମାନଙ୍କଠାରୁ ବା ସେବାରୁ ନିରାଶ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । କେତେବେଳେ ଖୁସି, କେତେବେଳେ ଉଦାସୀ, ଦୁଇପ୍ରକାରର ଲହରୀ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ନାଆକୁ କେବେ ହଲଚଲ କରିଥାଏ, କେବେ ଚଲାଉଥାଏ । ତେବେ ଆଦିକାଳି ଅନେକ ପିଲାଙ୍କର ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ଗତି ବିଧି ଏହିଭଳି ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି । ଉଷାନୀମାର୍ଗରେ ଚାଲୁଛନ୍ତି, ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଯେପରି ହେବା ଉଚିତ୍ ସେହିପରି ଅନୁଭବ କରୁନାହାନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ଖୁସିରେ ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଖୁସିରେ ନାଟିବା ଭଳି ଅବସ୍ଥାରେ ନାହାନ୍ତି । ଚାଲୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତୀବ୍ରଗତିରେ ଚାଲୁ ନାହାନ୍ତି । ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି, ଭାବୁଛନ୍ତି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜୀବନର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଗଲୁ, ବାବାଟ୍ଟକର ହୋଇଗଲୁ, ସେବାଧାରୀ ହୋଇଗଲୁ, ଦୁଃଖ କଷ୍ଟର ଦୁନିଆଠାରୁ ଦୂରେଇ ଗଲୁ କିନ୍ତୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟତା ଭିତରେ କେବେ କେବେ ନ ଚାହିଁଲେ ମଧ୍ୟ ବୁଝି ନ ହେଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟତାର ଲହରୀ ମାତି ଆସୁଛି କାହିଁକି ନା ଉଷାନ ମଧ୍ୟ ସହଜ, ଯୋଗ ମଧ୍ୟ ସହଜ କିନ୍ତୁ ସମ୍ବନ୍ଧ ଏବଂ ସମ୍ପର୍କରେ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ଅଲଗା

ଏବଂ ସମସ୍ତଜ୍ଞକର ପ୍ରିୟ ହୋଇ ସ୍ନେହର ପାର୍ଶ୍ବକୁ ସମ୍ପଦନ କରିବାରେ କେଉଁଠି ସହଜ, କେଉଁଠି କଷ୍ଟକର ହୋଇଯାଉଛି ।

ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାର ଏବଂ ସେବାର ପ୍ରବୃତ୍ତି (କର୍ତ୍ତବ୍ୟ), ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଉଛି ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କ । ଏଥିରେ କୌଣସି ନା କୌଣସି କଥାରେ ଯେପରି ଅନୁଭବ ହେବା ଉଚିତ୍ ସେପରି ହେଉନାହିଁ । ଏହି କାରଣରୁ ଦୁଇ ପ୍ରକାରର ଅନୁଭବ କରୁଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟର ସମୀପତା କାରଣରୁ ପୁରୁଷାର୍ଥର ଏହି ଗତି ସମୟ ଅନୁସାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଗତା ରୂପୀ ଲକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏବେ ସମୟ ହେଉଛି ବିଘ୍ନ ବିନାଶକ ହୋଇ ବିଶ୍ରାନ୍ତ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ବିଘ୍ନ ଭିତରେ ଥିବା ଦୁଃଖୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସୁଖ-ଶାନ୍ତିର ଅନୁଭୂତି କରାଇବା । ତେବେ ବହୁତ ସମୟ ଧରି ନିର୍ବିଘ୍ନ ସ୍ଥିତିରେ ରହିଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ ହିଁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ବିଘ୍ନକୁ ବିନାଶ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିବେ । ଯଦି ବର୍ତ୍ତମାନ ପରମ୍ପରା ମଧ୍ୟ ନିଜର ବିଘ୍ନକୁ ସମୀପତ କରିବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହିଛି, ସେହିଥିରେ ହିଁ ନିଜର ଶକ୍ତି ଲଗାଉଛି ତେବେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବାର ନିମିତ୍ତ କିପରି ହୋଇପାରିବ । ତେଣୁ ନିର୍ବିଘ୍ନ ହୋଇ ଶକ୍ତିର ଷ୍ଟକ ଜମା କର, ତେବେ ଯାଇ ଶକ୍ତି ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ହୋଇ ବିଘ୍ନ ବିନାଶକ ହେବାର କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିବ । ବୁଝିଲା!

ଆଉ ଦୁଇଟି ବିଶେଷ କଥା ମଧ୍ୟ ବାପଦାଦା ଦେଖିଲେ । ଭାରତରେ ଅଦ୍ଭୁତା ପିଲାମାନେ ଆସନ ଅର୍ଥାତ୍ କୌଣସି ପଦ-ପଦବୀ ନେବାରେ ବା ଦେବାରେ ଲାଗି ରହିଛନ୍ତି । ଦିନ ରାତି ଅର୍ଥାତ୍ ସାମ୍ରାଜ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ଆସନ ହିଁ ଦେଖାଯାଉଛି ଏବଂ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପିଲାମାନେ ନିଜକୁ ସେଟ୍ କରିବାରେ ଅର୍ଥାତ୍ ନିର୍ବିଘ୍ନ ହେବାରେ ଲାଗି ରହିଛନ୍ତି । ସିଟ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଆସନ ତ ମିଳିଯାଉଛି କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେଟ୍ ହେଉଛନ୍ତି । ବିଦେଶରେ ନିଜ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ବିନାଶକାରୀ ଶକ୍ତିଠାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବାର ଉପାୟ ଖୋଜିବାରେ ଲାଗି ରହିଛନ୍ତି । ଅଧିକାଂଶଜ୍ଞକର ଜୀବନ ଏକ ପ୍ରଶ୍ନବାଚି ହୋଇଯାଇଛି । ଅଦ୍ଭୁତା ଆତ୍ମାମାନେ ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କରିବାରେ ଲାଗି ରହିଛନ୍ତି ଏବଂ ଅଦ୍ଭୁତା ଆତ୍ମାମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକକ୍ଷତାର ପତାକା ଉଡାଇବା ପାଇଁ ଲାଗିପଡିଛନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ବିଶ୍ରାନ୍ତ ହାଲଚାଲ । ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଦୁଃଖ ଅଶାନ୍ତିରେ ଉଠୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତିର ସନ୍ଧାନ ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ଅଶାନ୍ତିରୁ ରକ୍ଷା କର । ଆରହ୍ନା ।

ସଦା ସର୍ବଦା ସମ୍ପଦନ ସ୍ଥିତିର ଆସନ ଉପରେ ବିରାଜମାନ କରୁଥିବା, ନିଜର ଏବଂ ବିଶ୍ରାନ୍ତ ବିଘ୍ନ ବିନାଶକ, ବୀଜରୂପ ବାବାଜ୍ଞକ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧ ଯୋଡି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶ୍ରେଣୀ ସଂକଳପ ରୂପୀ ବୀଜକୁ ଫଳିଭୂତ କରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଥିବା, ସଦାସର୍ବଦା ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ରହୁଥିବା ସନ୍ତୁଷ୍ଟମଣୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଜ୍ଞକର ସ୍ବାଦପ୍ତ୍ୟ ଏବଂ ନମସ୍କୃତେ ।

ହଷ୍ଟେଲର କୁମାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ବାପଦାଦାଜ୍ଞକର ସାକ୍ଷାତ୍ :- ନିଜର ଭାଗ୍ୟକୁ ଦେଖି ହର୍ଷିତ ରହୁଛ ନା ? ଓଲଟା ରାସ୍ତାରେ ଯିବାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଗଲା । ହରାଇବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ରୋଜଗାର ଜମା କରିବାର ଜୀବନ ଗତିଦେଲା । ଲୌକିକ ଜୀବନରେ ଅଦ୍ଭୁତ ନଥିବା କାରଣରୁ କେବଳ ହରାଇବା ହିଁ ହରାଇବା ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଅଦ୍ଭୁତା ଜୀବନରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ରୋଜଗାର ହିଁ ରୋଜଗାର ରହିଛି । ଏମିତି ତ ସବୁ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ଅଟନ୍ତି କିନ୍ତୁ କୁମାରୀମାନେ ତବଳ ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ଅଟନ୍ତି । ତା' ସହିତ କୁମାରୀ ଜୀବନରେ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାରୀ ହେବା, ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ହେବା — ଏହା ବହୁତ ମହାନ ଭାଗ୍ୟ, କମ କଥା ନୁହେଁ । ବହୁତ ବଡ଼ କଥା । ତେବେ ଏହିଭଳି ନିଶା ରହୁଛି ଯେ ଆମେ କ'ଣରୁ କ'ଣ ହୋଇଗଲୁ, ସାଧାରଣ କୁମାରୀରୁ ଶକ୍ତି ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ହୋଇଗଲୁ । ମାୟାର ସଂସାରକାରିଣୀ ଶକ୍ତି ଅଟ ନା! ମାୟା ଦ୍ଵାରା ଉତ୍ପାଦିତ ହେଉ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ମାୟାର ସଂସାରକାରିଣୀ ? ଦୁର୍ବଳ ନୁହେଁ, ଶକ୍ତିଶାଳୀ । କେବେ କେବେ ଛୋଟମୋଟ କଥାରେ ବିଚଳିତ ହୋଇଯାଉ ନାହିଁ ତ ? ସଦାସର୍ବଦା ଯଦି ନିଜର ଶ୍ରେଣୀ ପ୍ରାପ୍ତିକୁ ମନେ ରଖିବ ତେବେ ଛୋଟ ଛୋଟ କଥା ସବୁ କିଛି ବି ଲାଗିବ ନାହିଁ । ଏବେ ନିଜର ପୁରା ଜୀବନର ସଉଦା କରିଛ ନା ଯେତେ ଦିନ ପରମ୍ପରା ହଷ୍ଟେଲରେ ଅଛ ସେତିକି ଦିନ ପରମ୍ପରା ସଉଦା କରିଛ ? ତୁମେମାନେ ସବୁ କିଛି ବୁଝି ସାରିଛ ତେଣୁ କେବେ ବି ଏହି ଶ୍ରେଣୀ ଜୀବନରୁ କୌଣସି ସାଧାରଣ ଜୀବନକୁ ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଯଦି କୌଣସି ଲକ୍ଷ୍ୟପତିକୁ କୁହାଯିବ ତୁମେ ଗରିବ ହୋଇଯାଅ, ତେବେ ସିଏ ହେବ କି ? ପରିସ୍ଥିତିରେ ପଡି ଯଦି କେହି ଗରିବ ହୋଇ ବି ଯାଆନ୍ତି ତେବେ ତାଙ୍କୁ ଭଲ ଲାଗେ ନାହିଁ । ସେହିଭଳି ଏହି ଜୀବନ ହେଉଛି ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ଜୀବନ ଏଥିରୁ ସାଧାରଣ ଜୀବନକୁ କେବେ ବି ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଦ୍ଭୁତା ଏବଂ ବୁଦ୍ଧିମାନ ହୋଇ ଅନୁଭବ କରୁଛ, ନା ପରସ୍ପର ଦେଖା ଦେଖିରେ ଚାଲୁଛ ? ନିଜ ବୁଦ୍ଧି ଦ୍ଵାରା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରୁଛ ? ନିଜର ବିବେକର ବିଚାର ଦ୍ଵାରା ଏହି ଜୀବନକୁ ଗଢିଛ ନା! ନା ମା ବାପାଜ୍ଞକ କହିବା ଅନୁସାରେ ଚାଲି ଆସିଛ ? ଆରହ୍ନା!

(୨) କୁମାରୀମାନେ ନିଜେ ନିଜେ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କରିଛ ତ ? ଯେଉଁଠାକୁ ବି ସେବା କରିବା ପାଇଁ ଯାଆନ୍ତି ସେଠାକୁ ଯିବ ? ପକ୍କା ସଉଦା କରିଛ ନା କଷ୍ଟ ସଉଦା କରିଛ ? ଯଦି ପକ୍କା ସଉଦା କରିଛ ତେବେ ଯେଉଁଠି ବସାଇବ, ଯାହା କରାଇବ... ସେହିପରି କରିବୁ — ଏହିଭଳି ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛ ? ଯଦି କୌଣସି ବି ବନ୍ଧନ ଅଛି ତେବେ ପକ୍କା ସଉଦା ନୁହେଁ । ଯଦି ନିଜେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛ ତେବେ କେହି ବି ଅଟକାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ଛେଳିକୁ ବାନ୍ଧି ରଖି ଦିଅନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବାଘକୁ କେହି ବାନ୍ଧିପାରିବ ନାହିଁ । ତେବେ ବାଘୁଣୀମାନେ କାହାର ବନ୍ଧନରେ କିପରି ବାନ୍ଧି ହୋଇ ପାରିବେ! ସିଏ ତ ଜଙ୍ଗଲରେ ରହୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସାମ୍ରାଜ୍ୟରେ ଅଟନ୍ତି । ତେବେ ତୁମେମାନେ କିଏ ? ବାଘୁଣୀ ନା ? ବାଘୁଣୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଯୁଦ୍ଧ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉପସ୍ଥିତ ରହିବାବାଲା । ଯେବେକି ଏକ ବଳ - ଏକ ଭରସାରେ ଚାଲିଛ ତେବେ

ପିଲାମାନଙ୍କର ସାହସ ଆଧାରରେ ବାବାଙ୍କର ସହଯୋଗ ନିଶ୍ଚିତ ରହିଛି । କେତେ ବି କଥା ବନ୍ଧନ ହୋଇଥାଉ କିନ୍ତୁ ସାହସ ଆଧାରରେ ସେହି କଥା ବନ୍ଧନ ମଧ୍ୟ ସହଜରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଉଛି । ଯେପରି ପୁରାଣରେ ଦେଖାଇଛନ୍ତି ଦେଲର ତାଲା ମଧ୍ୟ ଖୋଲିଯାଇଥିଲା, ସେହିପରି ତୁମର ବନ୍ଧନ ମଧ୍ୟ ଖୋଲିଯିବ । ତେଣୁ ଏହିଭଳି ହୁଅ । ଯଦି ଟିକିଏ ବି ବନ୍ଧନ ରହିଛି ତେବେ ତାକୁ ଯୋଗ ଅଗ୍ନିରେ ଉତ୍ସର୍ପ କରିଦିଅ । ଯଦି ଉତ୍ସର୍ପ ହୋଇଯିବ ତେବେ ଚିହ୍ନବର୍ଣ୍ଣଣ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ଭାଙ୍ଗି ଦେବା ଘୂଞ୍ଚାରା ପୁଣି ବି ଗଣ୍ଡି ପଡ଼ିଯାଇପାରେ ସେଥିପାଇଁ ବନ୍ଧନକୁ ଭାଙ୍ଗ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଉତ୍ସର୍ପ କରିଦିଅ ତେବେ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଯିବ । ଆରକ୍ଷା!

ସଂଗୃହୀତ ହୋଇଥିବା ଅବ୍ୟକ୍ତ ମହାବାକ୍ୟ - “ସରଳଚିତ୍ତ ହେବା ଘୂଞ୍ଚାରା ସଫଳତା ମିଳିବାକୁ ଲାଗିବ”

ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ ସଂସ୍କାର ହେଉଛି — ସର୍ବସାମ୍ରାଜ୍ୟାଗ୍ରୀ । ତତ୍ସାଗ ଆଧାରରେ ହିଁ ଜୀବନରେ ସରଳତା ଏବଂ ସହନଶୀଳତା ଗୁଣ ସହଜରେ ଆସିଥାଏ । ଯାହାଙ୍କ ଭିତରେ ସରଳତା ଏବଂ ସହନଶୀଳତା ଗୁଣ ଥିବ ସେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆକର୍ଷିତ କରିପାରିବେ ଏବଂ ପରସ୍ପରର ସ୍ନେହୀ ହୋଇପାରିବେ । ଯେଉଁମାନେ ନିଜେ ସରଳଚିତ୍ତ ରହିଥାନ୍ତି ସେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସରଳଚିତ୍ତ କରିପାରନ୍ତି । ସରଳଚିତ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ କଥା ଶୁଣିଲ, ଦେଖିଲ, କରିଲ, ତାହା ସାରମୁକ୍ତ ହୋଇଥିବ ଏବଂ କେବଳ ସାର କଥାକୁ ହିଁ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବ ଏବଂ ଯେଉଁ କଥା ବା କର୍ମ ନିଜେ କରୁଥିବ ସେଥିରେ ମଧ୍ୟ ସାରାଂଶ ଭରି ହୋଇଥିବ ।

ଯିଏ ନିଜେ ସରଳ ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ହୋଇଥାନ୍ତି ସେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସରଳ ପୁରୁଷାର୍ଥୀ କରିଦିଅନ୍ତି । ସରଳ ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ସବୁ କଥାରେ ଅଲଗାଭାବରେ ଅର୍ଥାତ୍ ସବୁ ପ୍ରକାରର ସେବା କରିବାର ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଥିବେ । ତାଙ୍କ ଭିତରେ କୌଣସି ବି କଥାର କମୀ ଦେଖାଯାଉନାହିଁ । କୌଣସି କଥାରେ ସାହାସ ରଖିବାରେ କମୀ ନଥାଏ । ତାଙ୍କ ମୁଖରୁ ଏଭଳି ବାଣୀ ବାହାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଏହି କାମ ବର୍ତ୍ତମାନ କରିପାରିବି ନାହିଁ । ଏହି ଗୋଟିଏ ସରଳତାର ଗୁଣ ଆଧାରରେ ସେମାନେ ସବୁ କଥାରେ ନମ୍ରତା ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ହୋଇ ସମ୍ପାଦନ ସହିତ ଉତ୍ତରାନ୍ତର ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ଯେପରି ସାକାର ବାବାଙ୍କୁ ଦେଖିଥିଲ — ଯେତିକି ଜ୍ଞାନବାନ ସେତିକି ସରଳ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ । ଯାହାକୁ କୁହାଯାଏ ପିଲା ଦିନର ସଂସ୍କାର । ବ୍ୟସ୍ତକାଳରୁ ବ୍ୟସ୍ତକ, ପିଲାତାଙ୍କରୁ ପିଲା । ଏହିଭଳି ପିତାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କରି ସରଳଚିତ୍ତ ହୁଅ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ସଂସ୍କାରକୁ ସରଳ କରିବାର ଉପାୟ ହେଲା — ଆଦୃଷ୍ଟ ହିଁ କହିବା । ଯଦି ତୁମେମାନେ ଏଠାରେ ଆଦୃଷ୍ଟ ହିଁ ଆଦୃଷ୍ଟ ହିଁ କରିବ ତେବେ ସେଠାରେ ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତୁମର ପ୍ରଜାମାନେ ମଧ୍ୟ ସେତିକି ଆଦୃଷ୍ଟ ହିଁ, ଆଦୃଷ୍ଟ ହିଁ କରିବେ । ଯଦି ଏଠାରେ ତୁମେ ନାହିଁ ଆଦୃଷ୍ଟ, ନାହିଁ ଆଦୃଷ୍ଟ କରିବ ତେବେ ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ତୁମର ପ୍ରଜା ଦୁରୁ ହିଁ ପ୍ରମାଣ କରି ଚାଲିଯିବେ । ତେଣୁ ନା ଶବ୍ଦକୁ ବାହାର କରି ଦେବାକୁ ହେବ । ଯେକୌଣସି କଥା ହେଉ — ପ୍ରଥମେ ଆଦୃଷ୍ଟ ହିଁ କୁହ । ଏହା ଘୂଞ୍ଚାରା ସଂସ୍କାରରେ ସରଳତା ଆସିଯିବ । ସଫଳତାର ମୂର୍ତ୍ତି ହେବା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ଗୁଣ ସରଳତା ଏବଂ ସହନଶୀଳତାକୁ ଧାରଣ କର । ଯେପରି କୌଣସି ଧୈର୍ଯ୍ୟସ୍ଥତା ସମ୍ପନ୍ନ ମନୁଷ୍ୟ ବୁଝି ବିଚାରି କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଏ ତେବେ ସେଥିରେ ସଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥାଏ, ସେହିପରି ଯେଉଁମାନେ ସରଳ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ମୁକ୍ତ ସହନଶୀଳ ଆତ୍ମା ଅଟନ୍ତି ସେମାନେ ନିଜର ସହନଶୀଳତାର ଶକ୍ତି ଆଧାରରେ କିପରି ବି କଠୋର ସଂସ୍କାରମୁକ୍ତ ଆତ୍ମାକୁ ଶୀତଳ କରିଦେଇଥାନ୍ତି କଠିନ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସହଜ କରିଦେଇଥାନ୍ତି ।

ତୁମମାନଙ୍କର ସମାରକୀ ଦେବୀ ଦେବତାମାନଙ୍କର ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ ତିଆରି କରିଥାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମୁଖ ମଣ୍ଡଳରେ ସରଳତାକୁ ନିଶ୍ଚିତ ଦେଖାଇଥାନ୍ତି । ଏହାକୁ ଏକ ବିଶେଷ ଗୁଣ ରୂପରେ ଦେଖାଇଥାନ୍ତି, ଯାହାକୁ ତୁମେମାନେ ଭୋଳାପଣିଆ ବୋଲି କହୁଛ । ତେବେ ଯିଏ ଯେତେ ସହଜ ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ହୋଇଥିବ ସିଏ ମନରେ ମଧ୍ୟ ସରଳ, ବାଣୀରେ ମଧ୍ୟ ସରଳ, କର୍ମରେ ମଧ୍ୟ ସରଳ ହୋଇଥିବ, ଏହାକୁ ହିଁ ଫରିସ୍ତା ଅର୍ଥାତ୍ ପରୀ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ସରଳତାର ଗୁଣର ଧାରଣା ସାଥୀରେ ସମାହିତ କରିବାର ଶକ୍ତି, ସହନ କରିବାର ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ଦରକାର । ଯଦି ସମାହିତ କରିବା ଏବଂ ସହନ କରିବାର ଶକ୍ତି ନାହିଁ ତେବେ ସରଳତା ବହୁତ ଭୋଳାପଣ ଧାରଣ କରି ନେଇଥାଏ ଏବଂ ଭୋଳାପଣିଆ କେଉଁଠି କେଉଁଠି ବହୁତ ବଡ଼ କ୍ଷତି କରିଦିଏ । ତେଣୁ ଏଭଳି ସରଳଚିତ୍ତ ହେବାର ନାହିଁ ।

ସରଳତାର ଗୁଣ କାରଣରୁ ବାବାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଭୋଳାନାଥ କୁହାଯାଉଛି, କିନ୍ତୁ ସିଏ ଭୋଳାନାଥ ହେବା ସହିତ ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି, କେବଳ ଭୋଳାନାଥ ନୁହନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ସରଳତାର ଗୁଣକୁ ଧାରଣ କର କିନ୍ତୁ ନିଜର ଶକ୍ତି ସାମ୍ରାଜ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ସଦାସର୍ବଦା ମନେ ରଖିଥାଅ । ଯଦି ନିଜର ଶକ୍ତି ରୂପକୁ ଭୁଲି କେବଳ ଭୋଳା ହୋଇଯାଉଛ ତେବେ ମାୟାର ଗୋଲା ଲାଗିଯାଉଛି ଅର୍ଥାତ୍ ମାୟା ଆକ୍ରମଣ କରୁଛି । ସେଥିପାଇଁ ଏଭଳି ଶକ୍ତିସାମ୍ରାଜ୍ୟ ହୁଅ ଯାହାକି ମାୟା ସମ୍ମୁଖୀନ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ନମସ୍କାର କରିଚାଲିଯିବ । ତେଣୁ ବହୁତ ବହୁତ ସାବଧାନ, ହୁସିଆର ଏବଂ ଖବରଦାର ରହିବାକୁ ହେବ । ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନରେ ଏଭଳି ବିଶେଷତା ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଅ ଯାହାକି ତୁମର ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ସର୍ବଦା ସରଳ ହୋଇଯିବ, ବାଣୀ ସହିତ ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମ ମଧ୍ୟ ସରଳତା ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଯିବ । ସର୍ବଦା ଜଗତ୍‌କର ମତରେ, ଜଗତ୍‌କ ସହିତ ସର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧ, ଜଗତ୍‌କଠାରୁ ସର୍ବ ପ୍ରାପ୍ତି କରିବା ସହିତ ସର୍ବଦା ସମାନ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିବାର ସହଜ ଅଭ୍ୟାସୀ ହୁଅ । ସଦାସର୍ବଦା ଖୁସିରେ ରୁହ ଏବଂ ଖୁସିର ସମ୍ପଦତ୍ତ ବାଣ୍ଟିଚାଲ ।

ତେବେ ସରଳତାର ଗୁଣକୁ ଜୀବନରେ ଧାରଣ କରିବା ପାଇଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ କେବଳ ଗୋଟିଏ କଥାକୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଧ୍ୟାନରେ ରଖିବାକୁ ହେବ — ତୁମର ସ୍ଥିତି ସ୍ବତନ୍ତ୍ର ଭାବରେ ଆଧାରିତ ନ ହେଉ । ଯଦି ସ୍ବତନ୍ତ୍ର ଅର୍ଥାତ୍ ପରମ୍ପରା ଆଧାରରେ ତୁମର ସ୍ଥିତି ହୋଇଥିବ ତେବେ ଯେଉଁ କରମ କରୁଛ ତାହାର ଫଳ ପାଇବାର ଇଚ୍ଛା ବା ଲୋଭ ରହୁଛି । ଯଦି ସ୍ବତନ୍ତ୍ର ହେଉଥିବ ତେବେ ସ୍ଥିତି ଠିକ୍ ଥିବ, ଯଦି ନିନ୍ଦା ମିଳିଗଲା ତେବେ ଅନାଥ ହୋଇଯିବ, ନିନ୍ଦର ସ୍ଥିତିକୁ ଛାଡ଼ିଦେବ ଏବଂ ବାବାଟ୍ଟକୁ ଭୁଲିଯିବ । ତେଣୁ ଏଭଳି କେବେ ବି ଚିନ୍ତା କର ନାହିଁ ଯେ ମୋର ପରମ୍ପରା ହେଉ । ସ୍ବତନ୍ତ୍ର ଆଧାରରେ ନିନ୍ଦର ସ୍ଥିତିକୁ ରଖ ନାହିଁ, ତେବେ କୁହାଯିବ ସରଳଚିତ୍ତ । ସରଳତାକୁ ନିନ୍ଦର ସଂଭାବିକ ସଂସ୍କାର ରୂପରେ ଧାରଣ କରିବା ଦ୍ବାରା ଏକତ୍ରିକରଣର ଶକ୍ତି ମଧୁସ୍ବ ସହଜରେ ଆସିଯାଇଥାଏ । ତେଣୁ ଯିଏ ସରଳ ସଂଭାବଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବେ ସିଏ ସମସ୍ତତ୍ତ୍ବର ସନ୍ଦେହୀ ମଧୁସ୍ବ ହୋଇଥିବେ । ତାଙ୍କୁ ସମସ୍ତତ୍ତ୍ବ ଦ୍ବାରା ସହଯୋଗ ମଧୁସ୍ବ ନିଶ୍ଚିତ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ସେଥିପାଇଁ ସିଏ ସମସ୍ତ କଥାକୁ ସହଜରେ ସମ୍ମୁଖୀନ କରିପାରିବେ ବା ବିସ୍ତାରକୁ ସାରରେ ପରିଣତ କରିପାରିବେ । ଯିଏ ଯେତେ ସରଳ ସଂଭାବଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବେ ତାଙ୍କୁ ମାୟା ମଧୁସ୍ବ ସେତିକି କମ୍ ସାମନା କରିବ । ସିଏ ସମସ୍ତତ୍ତ୍ବର ପରିସ୍ବ ମଧୁସ୍ବ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ।

ସରଳ ସଂଭାବଯୁକ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଅଧିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସଂକଳ୍ପ ଚାଲିନଥାଏ । ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ବ ମଧୁସ୍ବ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଯାଏ ନାହିଁ । ବ୍ୟବସ୍ଥା ସଂକଳ୍ପ ନ ଚାଲିବା କାରଣରୁ ସେମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ବିଶାଳ ଏବଂ ଦୂରାଦେଶୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଦୂରଦୂରଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ ସେଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ସମସ୍ୟାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିନଥାଏ । ତେବେ ଯାହା ଭିତରେ ଯେତିକି ସରଳତା ଥିବ ସେତିକି ସଂରକ୍ଷିତ ମଧୁସ୍ବ ଥିବ । ସଂରକ୍ଷିତ ସମସ୍ତତ୍ତ୍ବ ନିଜ ଆତ୍ମକୁ ଆକର୍ଷିତ କରିଥାଏ । ସଂରକ୍ଷିତ ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ତ୍ବତା ଏବଂ ସପ୍ତତ୍ତ୍ବତା, ତାହା ମଧୁସ୍ବ ସେତେବେଳେ ଆସିବ ଯେତେବେଳେ ନିନ୍ଦର ସଂଭାବକୁ ସରଳ କରିବ । ସରଳ ସଂଭାବଯୁକ୍ତ ଆତ୍ମା ବହୁରୂପୀ ହୋଇପାରିବେ । କୋମଳ ବସ୍ତୁକୁ ଯେପରି ରୂପ ଦେବାକୁ ଚାହିଁବ ସେପରି ରୂପ ଦେଇପାରିବ । ତେବେ ତୁମେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଗୋଲ୍ଡ ଅର୍ଥାତ୍ ସୁନା ହୋଇଯାଇଛ ସେହି କିନ୍ତୁ ଗୋଲ୍ଡକୁ ଏବେ ଅଗ୍ନିରେ ଡଳାଇ ଦେବେ ଯାଇ ମୋଲ୍ଡ ଅର୍ଥାତ୍ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇପାରିବ । ଏହି କଥାର ଅଭାବ ଥିବା କାରଣରୁ ସେବାର ସଫଳତାରେ ମଧୁସ୍ବ ଅଭାବ ଦେଖାଯାଉଛି । ଏବେ ନିନ୍ଦର ବା ଅନ୍ୟର ବିତିଯାଇଥିବା କଥାକୁ ଦେଖ ନାହିଁ, ତେବେ ଯାଇ ସରଳଚିତ୍ତ ହୋଇପାରିବ । ଯେଉଁମାନେ ସରଳଚିତ୍ତ ହୋଇଥା'ନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧୁରତାର ଗୁଣ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ରୂପରେ ଦେଖାଯାଇଥାଏ । ସେମାନଙ୍କ ନୟନ ଦ୍ବାରା, ମୁଖ ଦ୍ବାରା, ଚାଳି-ଚଳନ ଦ୍ବାରା ମଧୁରତା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଫଳ ରୂପରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ । ତେଣୁ ଯିଏ ଯେତିକି ସ୍ବପ୍ତ ହୋଇଥା'ନ୍ତି ସିଏ ସେତିକି ସରଳ ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମଧୁସ୍ବ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ସ୍ବପ୍ତତା ମଧୁସ୍ବ ଶ୍ରେଷ୍ଠତାର ନିକଟରେ ହିଁ ରହିଛି ଏବଂ ଯେତିକି ସ୍ବପ୍ତତା ରହିବ ସେତିକି ସଫଳତା ମଧୁସ୍ବ ମିଳିବ ଏବଂ ସାମନାତା ମଧୁସ୍ବ ଆସିବାକୁ ଲାଗିବ । ତେବେ ସ୍ବପ୍ତତା, ସରଳତା ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ବାବାଟ୍ଟ ସାମନା କରିଦିଏ । ଆରକ୍ଷା —

ବରଦାନ:- ଯେକୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଫୁଲଷ୍ଟପର ବିନ୍ଦୁ ଲଗାଇ ନିଜକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ସମସ୍ତତ୍ତ୍ବର ଆଶୀର୍ବାଦର ପାତ୍ର ହୁଅ ।

ଯେକୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଫୁଲଷ୍ଟପର ବିନ୍ଦୁ ସେତେବେଳେ ଲଗାଇପାରିବ ଯେତେବେଳେ ବିନ୍ଦୁ ସଂଭାବ ବାବା ଏବଂ ବିନ୍ଦୁ ସଂଭାବ ଆତ୍ମା, ଉତ୍ତମତ୍ତ୍ବର ସମ୍ପତ୍ତି ରହିଥିବ ଏବଂ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାର ଶକ୍ତି ରହିଥିବ । ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ ଯେକୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ନିଜକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଫୁଲଷ୍ଟପ ଲଗାଇବାରେ ନିଜକୁ ପ୍ରଥମେ ଆଗକୁ ରଖିଥା'ନ୍ତି, ସେମାନେ ଆଶୀର୍ବାଦର ପାତ୍ର ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜକୁ ନିଜଠାରୁ ମଧୁସ୍ବ ଆଶୀର୍ବାଦ ଅର୍ଥାତ୍ ଖୁସି ମିଳିଥାଏ, ବାବାଟ୍ଟ ଦ୍ବାରା ଏବଂ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାର ଦ୍ବାରା ମଧୁସ୍ବ ଆଶୀର୍ବାଦ ମିଳିଥାଏ ।

ସ୍ବଲୋଗାନ:- ଯେଉଁ ସବୁ ସଂକଳ୍ପ କରୁଛ ସେଥିରେ ମଝିରେ ମଝିରେ ଦୃଢ଼ତା ରୂପକ ଷ୍ଟାମ୍ପ ଅର୍ଥାତ୍ ମୋହର ଲଗାଅ ତେବେ ବିଦୟୀ ହୋଇଯିବ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ସୂଚନା:- ଆଜି ମାସର ତୃତୀୟ ରବିବାର, ସମସ୍ତେ ସଂଗଠିତ ରୂପରେ ସନ୍ଧ୍ୟା ୬.୩୦ ମି. ଠାରୁ ୭.୩୦ ମି. ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ତର୍ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଯୋଗରେ ସମ୍ମିଳିତ ହୋଇ ନିନ୍ଦର ଡବଲ ଲାଇଟ୍ ସ୍ବରୂପ ଦ୍ବାରା ସାରା ବିଶ୍ବକୁ ଶାନ୍ତି ଏବଂ ଶକ୍ତିର କିରଣ ଦେବାର ସେବା କରିବେ । ସାରା ବିନ ଅନ୍ତର୍ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଗୁମ୍ଫାରେ ବସି କରମଯୋଗୀ ହୋଇ କରମ କରିବେ ।